

אדורה קוג'וק מג'וק, אם לשלושה ילדים, הלומדים במסגרת הפרוייקט

(תחילה המקור באנגלית ואז התרגום שלנו לעברית)

I greet you in the name of God.

My name is Adora Kojok Majok, am a South Sudanese by nationality. I was born in 1980 in Awiel. During my early age, my uncle took me to Khartoum in 1984 due to long wars between South and North Sudan that led to death of my parents. While I was with my uncle in Khartoum, life got so hard and so he decided to take us to Egypt in 2004.

While in Egypt, my uncle passed away and I was left with his children. Life became so difficult that young as I was, I had to go work in Egyptian houses to put food on the table for my uncle's children. I endured all the hardships in Egypt trying to make ends meet till I became a grown up and I got married. I gave birth to my first born in Egypt but there was no improvement in life still, because my husband and I were not having a proper job, so we planned a move to Israel searching for better life.

Our movement to Israel was slow and hard because we were walking by foot and facing some problems like thirst, diseases, etc. But since we reached to Israel the Israelites welcomed us with a lot of love and respect; for example, they provided us with jobs, housing and other basic needs. They also made us feel like we were at home because improving standards of living. My life in Israel was changed completely thanks to Israel, because I experienced freedom for the first time in my life, and it was a better place to be sincerely. They really made us feel so comfortable in that the citizens and the government were all with us. They showed us the meaning of humanity. The love, respect, freedom and equality they showed us said it all. While in Israel I gave birth to my 2 children namely Amos Peter and Steven Peter. I am blessed to have had gone to Israel because this opportunity not everyone gets it.

So in the year 2012, the Israelites government announced that they wanted to deport all the South Sudanese refugees back to South Sudan because South Sudan had become an independent country and being independent meaning that the country was stable, so when we came to South Sudan, the country being a new state, we encountered several problems like lack of employment opportunities, diseases, climate change and many others which were followed by civil war in 2013 that took many lives. So Israel again stepped in and helped us by sending buses through their organization called Become to pick us from South Sudan to Uganda where they took my children to school. Ever since they have been educating my children here in Uganda because they had promised us that they would support us wherever we will be and they didn't disappoint us till now. So I am really grateful for all that you have done for me and other South Sudanese, no matter what I write I can never thank you enough. I just pray that God bless to abundantly.

תרגום דבריה של אדורה לעברית:

אני מברכת אתכם בשם האל.

שמי הוא אדורה קוג'וק מג'וק, אני בת לעם הדרום סודני. נולדתי ב-1980 באוויל. בשנותי הראשונות, דודי לקח אותי לחרטום ב-1984, בגלל שהורי מתו במלחמות הארוכות שהיו בין דרום וצפון סודן. כשהייתי עם דודי בחרטום, החיים היו קשים כל כך, שבשנת 2004 הוא החליט לקחת אותנו למצרים.

במצרים דודי נפטר, ונותרתי עם ילדיו. החיים הפכו קשים כל כך, שעל אף גילי הצעיר הייתי צריכה לעבוד בבתים של מצרים כדי להאכיל את ילדיו של דודי. סבלתי הרבה קשיים במצריים בניסיון לפרנס את המשפחה, עד שבגרתי ונישאתי. ילדתי את בתי הבכורה במצרים, אבל עדין לא היה שיפור בחיינו, כי לי ולבעלי לא היתה עבודה טובה, אז תכננו לעבור לישראל בחיפוש אחר חיים טובים יותר.

המעבר לישראל היה איטי וקשה, כי הלכנו ברגל וסבלנו מבעיות כמו צמא, מחלות, וכו'. אבל משהגענו לישראל, הישראלים קיבלו אותנו בהרבה אהבה וכבוד. למשל, נתנו לנו עבודות, דיור וצרכים בסיסיים נוספים. הם גם גרמו לנו להרגיש בבית כי תנאי החיים שלנו השתפרו. החיים שלי בישראל השתנו לחלוטין תודות למדינת ישראל, כי שם חוויתי חופש בפעם הראשונה בחיי, ובכנות, זה היה מקום טוב יותר להיות בו. הם באמת גרמו לנו להרגיש בנוח, ושהאזרחים והממשלה היו איתנו. הם הראו לנו מה זו אנושיות. האהבה, הכבוד, החירות והשוויון שהם נהגו כלפינו אמרו הכל. בזמן שחייתי בישראל, ילדתי את 2 ילדי עמוס פיטר וסטיבן פיטר. בורכתי בכך שהלכתי לישראל, כי זו לא הזדמנות שכל אחד מקבל.

ובכן בשנת 2012, ממשלת ישראל הודיעה שהם רוצים לגרש את כל הפליטים הדרום סודנים בחזרה לדרום סודן, כי דרום סודן הפכה למדינה עצמאית, ועצמאות פירושה שהמדינה היא יציבה. כשהגענו לדרום סודן, בגלל שזו היתה מדינה חדשה, נתקלנו במספר בעיות, כגון העדר הזדמנויות תעסוקה, מחלות, שינויי אקלים ובעיות רבות נוספות, שאחריהן הגיעה מלחמת אזרחים אשר גבתה חיים של אנשים רבים. ואז ישראל שוב התערבה, ועזרה לנו בכך ששלחה, באמצעות הארגון שלהם שנקרא ביקם, אוטובוסים שלקחו אותנו מדרום סודן לאוגנדה, ושם לקחו את הילדים שלי לבית הספר. ומאז הם דואגים לחינוך של הילדים שלי פה באוגנדה, כי הם הבטיחו לנו שיתמכו בנו לא משנה איפה נהיה, והם לא איכזבו אותנו עד עכשיו. אז אני באמת אסירת תודה על כל מה שעשיתם עבורי ועבור דרום סודנים אחרים, לא משנה מה אכתוב, לעולם לא אוכל להודות לכם מספיק. אני רק מתפללת שאלוהים יברך אתכם בשפע.